

Repræsentation i Forhold til de afgivne Stemmer, men ogsaa at den giver paa ethvert Punkt lige Vilkaar i Kampen om at opnaa disse Stemmer. Her vil jeg gerne have Lov til at citere — med den højtærede Formands Tilladelse — en Udtalelse af Minister Hage, som han fremsatte i 1901. Han sagde: „Dette er de Vilkaar, hvorunder det politiske Liv i vort Folk bør føres: Den ærlige Kamp, der fuldt anerkender og bøjer sig for Modstandernes lige Ret“, og fortsatte senere: „At have ført vort politiske Liv ind under disse Vilkaar, hvor alle Folkets Kræfter tages i Brug med lige Ret og lige Adgang for alle til at gøre sig gældende, det er Betydningen af det ny, som det ny Aarhundrede har bragt os, forhaabentlig for ikke atter at mistes“. Det forekommer mig, at denne Udtalelse bør kunne sættes som Motto over det, som de politiske Ætlinge af den Mand, der her talte, nu vil foretage paa Valglovens Omraade, og sker dette, kan vi for vort Vedkommende ikke have noget imod at overveje en Revision af Valgloven udover dette, at jeg synes, at man i hvert Fald bør prøve den en Gang til.

Jeg forstod den højtærede Statsministers Udtalelse om, at man ikke vilde fremsætte Lovforslag, der krævede betydelige Udgifter, saaledes, at man ikke kunde vente at faa fremsat de Skolelovsforslag, som stiller store økonomiske Krav, og jeg tror, at man fra alle Sider maa bøje sig for dette økonomiske Hensyn. Jeg tror, at alle her i Landet ser tilstrækkelig klart, at det er af stor Værdi for et Land at have et godt Skolevæsen, og at alle gerne vil medvirke dertil; men de økonomiske Hensyn er for Tiden de stærkeste, og de tillader ikke at bebyrde Statens Budget med store nye Udgifter paa dette Omraade. Saa maa jeg naturligvis tilføje, at vi for vort Vedkommende ikke ønsker at gaa med til en Radikalisering af Skolen.

Med Hensyn til det fremlagte Finanslovsforslag er der en Ting, som særlig falder os Konservative i Øjnene, og det er det, at paa dette Forslag ser man første Gang den lille spæde Spire, der hedder Grundskylden. Det er kun 6½ Mill. Kr., men hvilken umaadelig Vokseevne har der ikke været i Indkomst- og Formueskatten, som oprindeligt — det var i 1903, den blev plantet — ogsaa var en forholdsvis spæd Spire paa 5 Mill. Kr.; men allerede i 1913—14 havde den naaet 12 Millioner, og i 1919—20 naaede den 325 Mill. Kr. for derefter ganske vist at synke med rivende Hast, saaledes at man nu for det kommende Finansaar

ikke vover at anslaa denne Statens største Indtægtskilde til mere end ca. en Trediedel af, hvad den udgjorde for faa Aar siden. Der kan være Grund til at minde om denne kolossale Vækst, nu da vi staar i det glædelige Foraar, hvor den nye Spire er blevet plantet; og vi har i Dag hørt det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen kræve plantet ved Siden af en anden Spire af tilsvarende Beskaffenhed. Vi fra konservativ Side vil søge at forhindre, at dette skulde ske, det siger jeg ganske ærligt og lige ud, og jeg haaber, at vi maa have Held dertil. Med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten forekommer det mig, at enhver, selv om han teoretisk i nok saa høj Grad er Tilhænger af de direkte Skatter, maa kunne se, at naar man, saaledes som man har gjort, har spændt den danske Stats Budget til den yderste Bæreevne, kan man ikke fundere dette Budget paa Indtægter, hvis Bredde er i den Grad aftagende og svingende, som Indkomst- og Formueskatten har vist sig at være.

Jeg vil gerne have Lov til at rette en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister, nemlig med Hensyn til Nationalmuseet, hvis Forhold er af den Art, at de maa betegnes som uforsvarlige. Vi saa fra vor Side gerne, at man søgte at faa Forholdene ordnet, og vilde meget gerne se en bestemt Plan i saa Henseende.

Til den højtærede Justitsminister har jeg en Bemærkning at gøre, som imidlertid gøres af mig personlig, ikke i min Egenkab af Ordfører for mit Parti, men som jeg finder det naturligt at gøre ved denne Lejlighed. Det er med Hensyn til de talrige Tilfælde af Automobilulykker, som er foraarsaget ved, at Føreren af Automobilet har været beruset. Vi har Bestemmelserne i Automobillovens § 17 om, at berusede Personer ikke maa føre Automobilet, og man har Straffebestemmelserne i § 32, hvorefter den, der i beruset Tilstand fører Automobil, skal straffes med at miste sin Ret til at føre Automobil; hvis han kun er paavirket af Spiritus, slipper han jo adskilligt billigere. Der tror jeg, at man kunde komme et Stykke frem, hvis man vilde gaa videre ad den Vej, som blev be- traadt ved det Tillæg til Beværterloven, som jeg maaske for Kortheds Skyld maa kalde for Nyhavnsloven, hvor man gav Politiet en vis Ret til at forbyde visse Folk at være Medhjælpere i Beværtninger. Jeg vilde for det første gerne for mit Vedkommende gaa med til, at man sætter en meget betydeligere Bøde, end Beværterloven nu hjemler, for den, der skænker Spiritus til